

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Pregar per les vocacions des de la diòcesi .....

Enguany, en la quaranta-vuitena Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, el lema escollit –«La teva Església diocesana, font de vocacions»– ens vol fer entendre que el lloc per a proposar vocacions és l'Església local. El missatge del papa Benet XVI també ho recorda: «Especialment en el nostre temps en què la veu del Senyor sembla ofegada per altres veus i la proposta de seguir-lo, entregant la pròpia vida, pot semblar massa difícil, tota comunitat cristiana, tot fidel, hauria d'assumir conscientment el compromís de promoure vocacions». Cada any, en el quart diumenge de Pasqua, se'ns fa avinent la necessitat cristiana de respondre a la crida de Déu en la vida que, avui en

dia, no és fàcil de percebre. Per això, la col·laboració dels educadors, catequistes, monitors... és fonamental perquè els adolescents i joves donin resposta a Déu, ell que suscita en els cors de tants homes i dones actituds de disponibilitat i lliurament, tant en la vida matrimonial, com en la vida consagrada i presbiteral. Si un dels lemes pasquals és l'exhortació del Senyor «No tingueu por!», la proposta feta als joves des de l'Església diocesana ha de caracteritzar-se per una confiança sincera, per una disponibilitat oberta a l'acció sempre generosa de Déu i per una pregària constant que sigui com una música de fons o com un raig d'aigua de la font que sacia la set del caminant.

Diumenge IV de Pasqua | Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols (2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies.» En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer.» Pere els va respondre: «Convertiu-vos i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà.»

Salm responsorial (Salm 22)

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.

Lectura de la primera carta de sant Pere (2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguiu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia.» Quan l'insultaven no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en

el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven». Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys.» Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo sóc la porta. Els qui entrin passant per mi, se salvaran del perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només vénen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

Vida a desdir | Pere Casas Font

Travessar el llinard d'una porta i trobar vida a dojo, és la descoberta per excel·lència. No sols perquè vivim sempre amb la impressió que la felicitat, la llibertat i la mateixa vida estan darrere d'alguna porta, sinó també perquè gairebé sempre ens adonem que tot acaba en un miratge, ja que ni els diners, ni el poder, ni la força, ni el plaer, tot i ser bons, no satisfan mai el nostre somni de felicitat.

Davant d'aquesta crua realitat, apareix Jesús amb la seva proposta esperançadora: «Jo sóc la porta... Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a des-

dir». En un món, doncs, que es planteja sovint el sentit de la vida, que busca la clau de la porta d'una Vida en majúscula, les paraules de Jesús són com la descoberta per excel·lència per a tots aquells que busquem la veritat, el bé dels altres, la pau, el pas de la mort a la resurrecció...

I són també la raó per assegurar-se cada diumenge a la taula que Ell ens ha preparat. La taula de l'Eucaristia, on ens dona la seva pròpia vida i ens alimenta. El moment privilegiat de travessar la porta i entrar en comunió amb Ell i amb el nostre Pare Déu.

La nova evangelització | Romà Casanova, bisbe de Vic .....

L'enviament missioner de Jesús ressuscitat als seus deixebles: *Aneu per tot el món i anuncieu la Bona Nova de l'Evangeli a tota criatura* (Mc 16,15), torna a ressonar amb força enmig nostre. La veu de l'Esperit, per mitjà de l'Església, ens convida a la «nova evangelització», tan necessària i urgent en els països de fortes arrels cristianes, com el nostre, però que estem sofrint un procés de descristianització fort i punyent.

La «nova evangelització» és l'anunci de la bona nova de l'amor de Déu, amb la característica de ser primer anunci, als qui no coneixen Jesús i el seu evangeli, grans o petits. Aquest anunci té també la característica de la urgència i necessitat perquè hi ha un gran nombre de persones que han rebut el baptisme, però viuen al marge de la vida cristiana; hi ha gent senzilla que té una certa fe que cal aprofundir i enfortir; hi ha persones formades que tenen necessitat de conèixer Jesús sota una llum distinta de l'ensenyament que van rebre en la seva infància, hi ha, finalment, persones de diferents creences religioses o de cap religió als quals tenim el deure de fer arribar també, de manera respectuosa i humil, la fe en Crist, Salvador de tots els homes.

Evangelitzar no és anunciar una ideologia, una cultura, una visió del món; evangelitzar és anunciar Jesús. Si no hi anunci de Jesús no hi ha evangelització. Ell és la Bona Nova. La seva persona, la seva vida, les seves paraules, la seva mort i resurrecció són l'Evangeli, la Bona Nova, per a tots els homes,

de tots els temps i de tots els llocs.

La crida a la nova evangelització és per a tots els membres de l'Església. En l'Església la missió és única. Ens deia el papa Pau VI en *Evangelii Nuntiandi*: «La tasca de l'evangelització de tots els homes constitueix la missió essencial de l'Església... Evangelitzar constitueix l'alegria i la vocació pròpia de l'Església, la seva identitat més pregona. Ella existeix per a evangelitzar» (núm. 14). Cada un de nosaltres hem de fer viva aquesta missió única, en la diversitat de vocacions i en la responsabilitat pròpia.

La nova evangelització demana novetat en moltes coses; però no és qüestió sols de tècniques i de mètodes nous, sobretot ens demana nous evangelitzadors, aquells que es deixen renovar contínuament per la gràcia que brolla de la resurrecció de Crist. En ell som homes nous, amb un cor nou. La nova evangelització demana aquests cors renovats per l'amor de Déu. El Sant Pare ens diu parlant de la nova evangelització: «La primera tasca serà sempre la de ser dòcils a l'obra gratuïta de l'Esperit del Ressuscitat, que acompanya a tots els qui són portadors de l'Evangeli i obre el cor dels qui escolten. Per proclamar de manera fecunda la Paraula de l'Evangeli es requereix, primer de tot, fer una experiència profunda de Déu... En l'arrel de tota evangelització no hi ha un projecte humà d'expansió, sinó el desig de compartir el do inestimable que Déu ha volgut donar-nos fent-nos participants de la seva pròpia vida» (*Ubicumque et semper*).

Agenda litúrgica de la setmana .....

15 □ Diumenge IV de Pasqua. /

Cicle A. Sant Isidre, llaurador (ss. XI-XII). Santa Joana de Lestonnac, religiosa (†1640).

Lectures: Fets 2,14a.36-41 / Salm 22 / 1 Pere 2,20b-25 / Joan 10,1-10

Litúrgia de les hores: Setmana IV

16 □ Dilluns. Sant Ubald, bisbe, (†1160).

Lectures: Fets 11,1-18 / Salm 41 / Joan 10,1-10

17 □ Dimarts. Sant Pasqual Bailón, religiós,(†1592).

Lectures: Fets 11,19-26 / Salm 86 / Joan 10,22-30

18 □ Dimecres. Sant Joan I, papa i màrtir, (†526). Sant Pròsper, bisbe, (s.VIII).

Lectures: Fets 12,24 – 13,5a / Salm 66 / Joan 12,44-50

19 □ Dijous. Sant Pere Celestí, papa, (†1296). Sant Francesc Coll, prevere, (†1875).

Lectures: Fets 13,13-25 / Salm 88 / Joan 13,16-20

20 □ Divendres. Sant Bernadí de Siena, prevere, (†1444). Sant Boi, màrtir,(s.III).

Lectures: Fets 13,26-33 / Salm 2 / Joan 14,1-6

21 □ Dissabte. Santa Virgínia, verge,(?). Sant Secundí, màrtir, (ss.III-IV). Sant Cristòfor Maga-Ilanes, prevere i màrtir,(†1927) i companys, màrtirs.

Lectures: Fets 13,44-52 / Salm 97 / Joan 14,7-14

22 □ Diumenge V de Pasqua / Cicle A. Santa Joaquina Vedruna, religiosa,(†1854). Santa Rita de Càssia, religiosa, (†1457).

Lectures: Fets 6,1-7 / Salm 32 / 1 Pere 2,4-9 / Joan 14,1-12

Solsona, 28 de maig de 2011: Celebració de 175 anys de l'ordenació sacerdotal de sant Francesc Coll

El proper 28 de maig es compliran 175 anys de l'ordenació sacerdotal de sant Francesc Coll a Solsona. Per aquest motiu, la Congregació de Germanes Dominiques de l'Anunciata, volem celebrar-ho «in situ» amb una Eucaristia presidida pel senyor bisbe, Mons. Xavier Novell, que serà alhora una acció de gràcies per la seva canonització a

Roma, pel Papa Benet XVI, l'onze d'octubre de 2009. A propòsit de la seva ordenació a Solsona ens podem preguntar: quines foren les causes que dugueren al P. Coll a ser ordenat de prevere en aquesta població?

Francesc Coll va néixer a Gombrèn (Girona), diòcesi de Vic, el 18 de maig de 1812. Als deu anys ingressà al seminari de Vic. Cridat a la vocació de frare dominic i, després d'un temps de discerniment, va ingressar al convent de Girona on inicià el seu noviciat l'octubre de 1830. La situació social i política d'Espanya va desembocar, l'any 1835, amb l'exclaustració de les ordes religioses. El P. Coll es trobava al convent de Girona i li mancava un any per acabar els estudis de teologia. Després de passar un temps a la seva terra de Gombrèn, finalment, va retornar a Vic on acabà els seus estudis de teologia.

Malgrat que la situació política en aquells moments era molt desfavorable per la vida cristiana en general, Francesc Coll, ple de fortalesa i esperança, a l'edat de 24 anys, va cercar la manera d'obtenir el presbiterat. El govern espanyol de l'època, no sols va decretar el tancament de comunitats religioses i la venda del seus béns, sinó que fins i tot va prohibir als bisbes l'administració del sagrament de l'orde (decret del 8 d'octubre de 1835). Això, unit a que la diòcesi de Vic restava sense bisbe des de la mort de Pau de Jesús de Corcuera i Caserta, propiciaren que el P. Coll es dirigís a Solsona on el seu bisbe, Fr. Juan José Tejada, mercedari, estava disposat a ordenar-lo. El mateix valent prelat havia ordenat, l'any anterior, Antoni Maria Claret i Clarà. Com que els temps demanaven discreció, la cerimònia d'admini-

stració del sagrament de l'orde tingué lloc a la capella del palau episcopal el 28 de maig de 1836. El P. Coll prèviament havia fet exercicis espirituals, s'havia examinat i se'l considerà candidat idoni. Fou ordenat amb lletres dimissòries o autorització del seu prior provincial, Pere Barri, i amb títol de pobresa, com corresponia a un religiós. L'esmentada capella del palau episcopal s'ha perdut en les posteriors reformes fetes en l'edifici, però hi queda constància de la cerimònia en una placa que es va posar a les escales del palau en ocasió de la celebració dels 150 anys de la seva ordenació, el 25 de maig de 1986.

El P. Coll va esdevenir un predicador incansable de les terres catalanes i el 15 d'agost de 1856 fundà, no sense dificultats, la Congregació de Germanes Dominiques de l'Anunciata amb el propòsit «d'illuminar les tenebres de la ignorància amb la veritable doctrina, ensenyant-la en les poblacions grans i petites». L'extensió fou ràpida. Ell va dirigir la Congregació des de la seva fundació fins que, a causa de la malaltia, va haver de ser substituït. Ja des de l'any 1869 va patir atacs d'apoplexia que el deixaren cec i afebliren poc a poc les seves forces fins que el 2 d'abril de 1875 va morir en la pau del Senyor.

El 29 d'abril de 1979, Francesc Coll fou beatificat per el Papa Joan Pau II a la basílica vaticana i, com ja s'ha esmentat al principi, l'11 d'octubre de 2009, tinguérem la joia de celebrar la seva canonització per Benet XVI a la Plaça de Sant Pere del Vaticà.

La Congregació que ell fundà s'ha estès per quatre continents: Europa, Amèrica, Àfrica i Àsia, continuant el carisma del seu llegat concretant-se, sobretot, en l'ensenyança catòlica. Les Germanes que en formem part també col·laborem amb l'Església local participant de les activitats pastorals de les parròquies de les ciutats i pobles on som presents, amb una clara projecció missionera en la qual destaca, a més de l'educació, l'acció sanitària i la promoció de la dona. Les filles del P. Coll, seguint el nostre sant Fundador que deia «Un foc encén un altre foc...», desitgem ser aquest foc que encén molts d'altres per abrusar el món amb la Paraula i l'amor de Déu.

Pregàries per a nois i noies en etapa de Secundària .....

Heus ací un textos que es presten per a ser utilitzats en dies diferents, en ocasió de la XLVIII Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions. Es pot acompanyar la lectura meditada del text amb el senyal de la creu, uns moments de silenci i la recitació del Parenostre, Avemaria i Glòria.

1

«La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que enviï segadors als seus sembrats». (Mt 9, 37-38).

Senyor, sabem que necessites treballadors en aquests teus sembrats, en el gran camp del món, en la teva Església. Vull escoltar la teva veu i complir la teva voluntat. Vull que m'ajudis a trobar un sentit que valgui la pena per donar a la meua vida. Ensenya'm a descobrir la meua vocació per tal de poder-la seguir.

2

Jesús se n'anà a la muntanya a pregar, i va passar tota la nit pregant a Déu. Quan va ser de dia, va cridar els seus deixebles. (Lc 6, 12-13)

Senyor, encara no sé quina és la teua crida, ni sé tampoc quina vols que sigui en el meu servei als germans. Potser formant una família cristiana, potser escollint un treball honrat que millori el nostre món, potser lliurant-me del tot com a religiós o religiosa, potser esdevenint sacerdot... Encara no sé quina és la meua vocació, però sé que em puc fiar de tu, Senyor, de la teua crida. Sé que no em demanaràs mai res que m'impedeixi de ser feliç. Gràcies, Senyor, i fes-me sentir la teua crida.

3

En veritat us ho dic: si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit. (Jn 12, 24).

Senyor, em sento tantes vegades com un gra de blat esmorteït incapaç de donar fruit, perdut enmig

de la terra! Estic tant aferrat a les meves coses, les meves idees, els meus projectes, els meus plans... com si només existís la meua voluntat i no la teua. Em fa por el sofriment, la soledat, passar per la vida sense pena ni glòria, perdre tot allò de bo que hi ha en mi... Vull ser com tu encara que a vegades em costa de creure-m'ho. Vull escoltar la veu de Déu en la meua vida de cada dia: ser com un gra de blat que lliurant-se dóna molt de fruit. Ajuda'm a fer-ho realitat.

4

Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres (Jn 13,34-35).

Senyor, saps prou bé que no sempre és fàcil estimar de veritat com tu estimes. Estimar sense cercar el propi interès; estimar a qui no ens cau bé o ens maltracta; a qui es riu de nosaltres; a qui ens defuig... Estimar-nos sense fer mal a ningú no sempre és fàcil, Senyor. Gràcies per recordar-me que sense amor res no val la pena; que sense amor no hi ha vocació, ni seguiment. Ensenya'm a estimar com tu estimes, perquè tothom vegi que som els teus amics i es mostrin disposats a seguir-te.

5

Jesús s'acostà i els va dir: «Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món». (Mt 28, 18-20).

Senyor, tu m'acompanyes sempre; no estic mai sol. Et fies tant de mi que em confies una missió, la més important: ensenyar al món el que tu m'ensenyas perquè ho complim. Els teus manaments no són lleis imposades; són una ajuda que ens dones per ser més humans, més feliços, més entregats. Ajuda'm a descobrir la vocació a la qual Déu em crida i dóna'm la força per complir-la amb tota fidelitat, per damunt de crítiques o incomprendions. La teua presència, que ens acompanya dia rere dia, serà la millor ajuda, la meua alegria més gran.

Alguns dels noms de les persones i entitats que han rebut enguany el guardó de la Creu de Sant Jordi

El passat 27 d'abril a la tarda, al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat, es va lliurar un any més aquest guardó de la Creu de Sant Jordi a vint-i-nou personalitats i quinze entitats que s'han destacat en el servei a Catalunya en el pla cívic i cultural. La van rebre entre altres:

El P. Lluís Duch Álvarez, monjo del monestir de Montserrat, antropòleg i expert en fenomenologia de la religió, perquè «ha excel·lit singularment en l'estudi dels llenguatges dels universos simbòlics i mítics i la seva concreció en la vida quotidiana del nostre temps. Professor de teologia i d'antropologia, la seva obra es posa encara més en valor a mesura que n'augmenta la projecció internacional.»

La Gna. Maria Dolors Bassols i Teixidor, de la Congregació de Germanes Carmelites de la Caritat-Vedruna, mestra, «en reconeixement a la seva valerosa trajectòria, posada al servei de la formació i del creixement personal de la infància i de la joventut, i dedicada també a la formació de les persones educadores.»

El Sr. Jordi Cots i Moner, escriptor, advocat i pedagog, «per la seva producció literària i una trajectòria pionera al nostre país a favor de la infància i de les famílies. Publicista, referent de renovació pedagògica i director de destacats centres d'ensenyament, ha estat directiu de l'Oficina Internacional Catòlica de la Infància.»

L'entitat Pessebre Vivent de Castell d'Aro, «per la continuïtat de més de cinquanta anys d'una manifestació molt arrelada al Baix Empordà i ben representativa d'aquesta tradició nadalenca.»

El Col·lectiu de Dones en l'Església en el seu vint-i-cinquè aniversari com a «grup de reflexió i d'acció que treballa per aconseguir una major presència de les dones en els òrgans de direcció de l'Església Catòlica.»

La Confraria de Sant Sebastià, «en reconeixement a un col·lectiu fundat el segle XVI i vinculat a una de les tradicions més arrelades al Pont de Suert. En el marc de les festes de Sant Sebastià, els confreres celebren cada mes de gener una trobada de tres dies que relliga el sentiment religiós amb la cultura tradicional.»

La Congregació de Germanes Carmelites de la Caritat-Vedruna «per la destacada tasca que, des de fa cent vuitanta-cinc anys, realitzen a Catalunya, singularment en el sector educatiu. En tot aquest temps, diverses generacions s'han beneficiat de la línia pedagògica de la institució –continuadora de l'obra de la religiosa santa Joaquina de Vedruna– i del seu compromís amb les persones.»

En cloure l'acte, el president Mas va dir que els guardonats són «fars que il·luminen en els moments en què segurament no tot està clar» i demanà a tota la població catalana de veure-hi «un estímul per fer les coses millor.»

Viacrucis amb les catorze estacions ornamentades .....

La Torre d'Oristà.- Després d'uns quants anys de rodatge, ja es pot donar per consolidada la innovació d'adornar amb «grillades» les catorze estacions del viacrucis que es fa al carrer. En una de les fotos adjuntes es pot apreciar que hi ha dos elements ben diferenciats: el títol de cada estació acompanyat d'una foto al·lusiva a l'escena evangèlica i la singular i variada decoració que hi posa cadascun dels participants. L'origen d'adornar-les amb grillades prové que, cinquanta anys enre, amb aquest tipus de planta crescuda en la foscor

Foto: Roser Reixach

s'ornamentava el monument. Al seu costat, però, s'afegeixen altres flors confeccionades amb paper o naturals. Un cop acabat el viacrucis aquestes «estacions» resten com una exposició per a ser visitada. Enguany es completava amb un tema de fons: la il·luminació al llarg dels segles, des del llum d'oli a les bombetes LED.

Punt de llibre sobre el baptisme ....

Arxiprestat del Ripollès.- Ha estat repartit a totes les parròquies de l'arxiprestat, en ocasió de la darre-ra Pasqua i en sintonia amb el Pla Diocesà de Pastoral 2009-2014, un punt de llibre amb la següent «Pregària conjunta» impresa al dors:

En nom del Pare, del seu Fill Jesús i de l'Esperit Sant, recordem avui el nostre bateig.

Aquell dia ens van portar a l'església per fer-nos cristians.

De mica en mica vàrem anar descobrint què vol dir el baptisme, què vol dir ser cristià.

Ara, encara que a vegades me n'oblido, vull ser cristià de veritat, vull estimar-vos i estimar tothom, vull que el vostre

Esperit estigui dintre meu.

Us dono gràcies pel baptisme i demano que m'ajudeu a viure tal com ens heu ensenyat. Amén.

**TOTS ELS
BATEJATS
EN CRIST
HEM ESTAT
REVESTITS
DE CRIST**
Ge 3,27
**BONA
PASQUA
AL-LELUIA**

**ARXIPRESTAT DEL
RIPOLLÈS 2011**

Breus .....

» **Els seixanta anys de l'Agrupament Escolta Cardenal Lluch**, a Manresa, s'han commemorat amb el centenar de joves i infants que en formen part, juntament amb vint-i-cinc caps. Aquest agrupament fou creat en 1951 i fou el primer grup de la postguerra. L'any 1976 es fusionà amb les noies guies del Carme i es formà l'actual agrupament, que en aquells anys estaven vinculats a parròquies o entitats culturals. Els actes commemoratius passen per una caminada, dinar de germanor, taula rodona sobre l'educació en valors i, sobretot, la jornada de portes obertes del «cau» del dia 4 de juny, així com també contemplar la recopilació informàtica i d'imatges sobre els primers anys de l'entitat que estan duent a terme una colla d'escoltes veterans.

» **La Delegació Diocesana de Catequesi** recomana a les persones que fan de catequista que, abans de tancar la seva agenda de final curs, es reservin a l'avançada la data del diumenge 2 d'octubre de 2011 per a participar en la Jornada Diocesana de Catequesi que aquesta vegada tindrà lloc al Seminari de Vic. En la present ocasió, el ponent serà el P. Cebrià Pifarré, monjo de Montserrat, que, tot seguint els articles del Credo, centrarà la seva reflexió en el tema de «El perdó dels pecats». També les informa que les Jornades Interdiocesanes de Responsables es faran a Barcelona els dies 4, 5 i 6 de juliol i, finalment, recorda que tothom que vulgui rebre informació de la Delegació a través de correu electrònic, l'adreça on sol·licitar-la és catequesi@bisbatvic.com.

En record de Cristina Kaufmann (i II) | Ester Busquets i Alibés.....

En l'article anterior varem presentar una breu ressenya biogràfica sobre Cristina Kaufmann, en motiu del cinquè aniversari de la seva mort. Ens va quedar pendent –possiblement el més important– l'apropament a la seva espiritualitat.

Per fer aquesta mirada a la vida espiritual de Cristina Kaufmann ens servirem de les seves pròpies paraules.

Vegem, per exemple, com entén l'oració: «Si preguntem a Santa Teresa què és l'oració, té una definició, on diu que *resar és un tracte d'amistat amb Déu i el desig d'estar molts cops a soles amb qui sabem que ens estima*. I després té una altra definició, on diu que *resar és un viatge diví*. A mi m'ha impactat molt aquesta expressió i m'agrada.»

Reescrivim un fragment sobre el nucli del cristianisme: «Si hagués de resumir l'evangeli amb dues frases diria: la primera, "Déu és amor", que és d'una carta de Sant Joan. I l'altra, que és d'un salm: "El Senyor és el meu pastor, no em manca res" [...] Ara bé, què és estimar? Què és l'amor? Aquí hi ha el quid de la qüestió. O la complicació. A vegades ho compliquem les persones perquè hi ha molta gent que sap què és estimar, no ho sap raonar massa, però... estar al costat del llit d'un

malalt, un any, dos anys, vint anys o entregar-se a una família o una tasca... a la humanitat dia rere dia [...] La forma concreta de viure l'amor pot variar infinitament. I les persones humanes estem més aviat inclinades a aferrar-nos a les coses, a les maneres de fer, i les coses canvien, les maneres de fer canvien, fins i tot els costums canvien... ara bé, l'amor no pot canviar.»

Finalment acabem amb una reflexió sobre el sentit de la fe: «No s'hauria de preguntar per què serveix la fe, perquè realment no serveix per res. Amb un criteri utilitarista, materialista, realment no serveix de res, perquè el que té fe passa les mateixes calamitats que passa el que no té fe: es posa malalt, es mor, no té treball, té dificultats de tot tipus com tot el món. Però sí que serveix, perquè dóna un altre sentit a la malaltia, a la mort, a les dificultats, als dolors... com si els obrís a una perspectiva que sense la fe no es té... La perspectiva que dins d'aquest dolor tot té un sentit..., i que hi ha gent, creients, que són testimonis d'un sofriment extrem i al mateix temps d'una extrema felicitat. Una experiència mística en aquest sentit, que no té massa explicació per la raó, però que té una explicació de fons... del ser.»

Cristina Kaufmann va ser una mestra de la pregària, un testimoni d'amor a Déu i al pròxim, i una religiosa que va viure, emmalaltir i morir emparada pel sentit i l'alegria de la fe, tot el que ens va deixar ens ajuda en la nostra vida de creients en Jesucrist.

Libres | Abecedari sobre la pregària, de Gadi Bosch Pons.....

Editat per Claret dins la col·lecció El Bri, núm. 56. És un llibre amb tants punts de reflexió com lletres té l'abecedari. I cadascuna de les lletres és emprada per a suggerir «possibles rutes orants que cadascú podrà enriquir i ampliar des de l'experiència personal». L'autora, nascuda a Ciutadella el 1959, és monja de la comunitat de Germanes Clarisses del Monestir de Santa Clara de Ciutadella de Menorca des del 1980. En la breu presentació de Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, diu que és «una alenada fresca que ens ajuda a respirar bé. Aquesta alenada és l'Esperit de Jesús.[...] És una eina útil per a fer un camí ple d'aquella senzillesa, totalment arrelada en l'Evangelí, perquè t'agafa de la mà i t'ensenya aquelles actituds necessàries per pregar bé.»

full diocesà | Solsona i Vic.....

DIRECTORS:
VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.
REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60